

Abstrakt

Jak již název naznačuje, práce se zabývá trestnými činy podvodu, pojistného, úvěrového a dotačního podvodu podle § 209 – 212 trestního zákoníku. Tyto čtyři majetkové trestné činy v současné době rozhodně nepatří mezi zanedbatelné trestné činy co do počtu odsouzení. Rovněž je těmto druhům podvodů věnována nemalá pozornost v hromadných sdělovacích prostředcích. Cílem této práce není podání vyčerpávajícího výkladu, což by ani vzhledem k limitovanému rozsahu práce nebylo možné, ale zpracování uceleného přehledu o vybraných trestných činech podvodů. Práce je systematicky rozdělena do jedenácti kapitol.

V první kapitole je podána stručná charakteristika hlavy páté zvláštní části trestního zákoníku. Druhá kapitola seznamuje čtenáře s tím, jak probíhal proces postupného začleňování skutkových podstat podvodů do trestního zákona od roku 1962. Nejprve byl v trestním zákoně zakotven pouze trestný čin obecného podvodu (§ 250). Vzhledem k charakteru doby byl podvod postihován především podle ustanovení trestného činu rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví [§ 132 odst. 1 písm. c)], které bylo zrušeno roku 1990. Kvůli obtížnostem trestního postihu pojistného a úvěrového podvodu podle ustanovení obecného podvodu v průběhu devadesátých let byly do trestního zákona novelou z roku 1997 přidány samostatná ustanovení o pojistném (§ 250a) a úvěrovém (§ 250b) podvodu. Dotační podvod byl nejprve postihován podle ustanovení trestného činu úvěrového podvodu podle § 250b trestního zákona, ale samostatná skutková podstata dotačního podvodu byla zakotvena až v současném trestním zákoníku. Na minulou úpravu obsaženou v kapitole druhé navazuje současná úprava podvodů, které se věnují kapitoly tři až devět. V těchto kapitolách je postupně rozebrána právní úprava jednotlivých podvodů podle § 209 až 212 trestního zákoníku, která je doplňována příklady vyplývajícími z aktuální judikatury. Čtenář u každého podvodu najde nejenom podkapitoly popisující znaky skutkové podstaty trestného činu (objekt, objektivní stránka, subjekt, subjektivní stránka), ale rovněž podkapitoly týkající se problematiky, která je specifická pro daný druh podvodu. Poté následuje souhrnná úprava vývojových stadií podvodů. Následně je vysvětleno, jaké tresty je možné za spáchání podvodů uložit a jaké tresty jsou v současné době nejčastěji ukládané. V deváté kapitole je pozornost věnována trestní odpovědnosti právnických osob reflektující důležitou novelu zákona č. 418/2011 Sb., která je účinná od prosince 2016. Předposlední kapitola obsahuje statistické údaje, každoročně zveřejňované Ministerstvem spravedlnosti ČR, informující o počtu odsouzených podvodů podle jednotlivých ustanovení v minulých letech. V poslední

kapitole je věnován prostor pro srovnání s nizozemskou úpravou podvodů. Zhodnocení současné úpravy je uvedené v závěru práce.